

МАРТА КАНФИЛД

МОНТЕВИДЕО ВЧЕРА

Превод от испански: Никола Инджов, 1998

chitanka.info

На Иса贝尔 Жилберт

*Вече вървим между руини, всичко
наоколо на гробище мирише и нечий
глас призраците вече призовава
към обсада.*

*Призраците са с лица от нечия обич,
обич, разширена от страдание и тъга,
която в зениците завинаги разпилява
балкони от вчера с яки колони,
решетки с цвете, желязо, разяло
потайни двери, където усмихнат
керамичен калдъръм просветва —
последна стражса на непорочни хора.*

*Растителна голота под градинските стрехи,
от стара лозница надалече прострени,
там зрялото грозде вече никой
не ще достигне, никой, никой,
ако само отблясък от души тревожни —
недосегаеми споменни дебри —
(слова на болка върху листа безплодни)
завинаги не остават в моята памет
от моите улици,
от Монтевидео вчера —
25 май или Бартоломе Митре,
Ринкон или Саранди, Сабала, Цитадела,
моите площици и моите фонтани
с бронзови ангели, чуплив мой рай цветен,
моите дървени порти с ковани
львоподобни чукчета,
и моята кръгла Панорамна кула,
към която по улици тесни възлиза*

*откъм кръстопътя Хулио Еррера
и с опакото на дланта си мокра
разтрива клепачи, и бавно говори:
„Толкова сън, сънят е пораснал!“*

*В същия миг Алфредо отсреща
сваля шапка, покланя се бавно и после
изпарява се сякаш в нищото на една кула,
на една привечер, на една улица, на един мириз,
които само голямата болка
би могла да възвърне за миг в живота
през тази привечер на изгнание и носталгия,
когато земята цяла е гробище,
и минувачи напразно показват,
че окото ми слепешком ги пресича,
че отчуждено от любов
през призраците минава,
през празните силуети,
чието царство бе въздухът,
чието настояще — прахът...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.